

den kinesiske revolution, den spanske borgerkrig og gå direkte videre til vores egen tid. Alene i tidsrummet mellem 1960 og 1982, som var en relativt fredelig periode, har der været 65 væbnede konflikter. De har krævet ikke mindre end 11 millioner døds ofre, og hertil kan man jo så lægge krigen mellem Irak og Iran, Golfkrigen, borgerkrigen i Somalia, Afghanistan, Jugoslavien, Rwanda osv. Det er faktisk helt umuligt at holde styr på antallet af krige. Hvis man samtidig lægger de godt 35 latente mindretalskonflikter i Europa oveni, har vi vel dokumentation nok for, at krig frem til nu har været menneskets forhadte, men også uadskillelige følgesvend.

Det er derfor, vi skal samle Europa, og det er derfor, vi skal udnytte den eneste chance, vi har nu, for i bogstaveligste forstand at binde os til hinanden, binde os til et fælles ansvar for det Europa, som vi har et skæbnefællesskab med. Det er et personligt ansvar for alle europæere at få samlet Europa, og trods fejl og mangler i EU er der ikke noget alternativ til EU. Vi har siden 1989 talt om at genforene Europa. Nu er det tid til handling.

Alternativet? Ja, det kan man jo kun gisne om, men enorme frustrationer kommer vi i hvert fald ikke uden om, og man bør stille sig selv spørgsmålet, om man er villig til at tage ansvaret for et delt Europa. Det er vi ikke i Venstre.

Det er stadig tid til forandring i Europa og i Danmark. En lang række af de initiativer, som regeringen gennemførte i sidste samling, skal følges op. Det er nu, vi langsomt skal begynde at kunne se resultaterne, og Venstre er hele tiden parat til at tage ansvar for nye reformer, der kan sikre, at vi når vores mål.

Resultaterne skal evalueres, og vi vil være parate til at foretage nødvendige prioriteringer og lovændringer som en konsekvens af det, vi siger, det, vi gør, og det, vi har gjort. I Venstre følger vi nøje resultaterne af vores udlændingepolitik, vi følger nøje op på vores sundhedspolitik, og vi er parate til at videreudvikle modeller for det frie valg, og vi arbejder målbevidst på at smidiggøre den offentlige sektor.

Regeringen har allerede fremlagt godt 200 regelforenklinger i den private sektor. Det arbejde fortsætter, men nu bør turen også komme til det offentlige. Det er hårdt tiltrængt, at vi får gennemgået det enorme bureaukрати, den dobbelte sagsbehandling, overflødig papirarbejde og dobbelt kontrol af de kommunale medarbejdere.

Al den tid, der bruges på at føre kontrolbøger og udfærdige evalueringsskrivelser, går fra plejen af de ældre, af vores børn og af de syge. Det er ofte regler, som vi alle i dette Folketing har et ansvar for. Nogle er opfundet af den ene side af Folketinget og andre af den anden side, men det er os, som har skabt dem. Det er os, som har et ansvar for at gøre op med dem.

Alternativet er flere penge til mere administration og færre ressourcer til omsorg og pleje. Vi skal rive regelmurene ned og give ansvar og kompetence og tillid tilbage til de mennesker, som hver dag kæmper for at få tiden til at hænge sammen under bureaukратиets åg. Det skal vi, fordi det er borgerne, det først og fremmest handler om. Det offentlige er til for borgerne og ikke omvendt.

Men når det er sagt, er det stadig vigtigt at understrege det personlige ansvar hos hver enkelt dansker til at få tingene til at glide lidt lettere. Lad mig sige det igen: Det behøver ikke altid at koste en masse penge at gøre tingene lettere og bedre for hinanden. Det handler i høj grad om måden, hvorpå vi forholder os til livet; om vi vælger at tage et ansvar frem for hele tiden at stille os selv i offerrollen.

Livet består af nødvendighed og af mulighed. Nødvendigheden er det, jeg ikke kan lave om på. Muligheden er måden, jeg forholder mig til livets nødvendigheder på. Og det er her, vores udfordring som mennesker ligger. På trods af vejret. På trods af systemet. På trods af tiden. På trods af de unge. På trods af de gamle. På trods af politikerne. På trods af de umulige børn, den umulige mand, konen og elskereren. På trods af alle umuligheder og nødvendigheder: Hvad kan jeg gøre, og hvordan får vi øje på, hvad hver enkelt af os i Danmark kan gøre?

Alternativet er jo, at den menneskelige værdighed forsvinder. Hvis du vil ændre verden, så start med dig selv. Det vil vi gerne i Venstre, og vi glæder os til i den nye samling at tage fat på opgaverne sammen med alle Folketingets partier.

Kl. 10.25

Formanden:

Jeg har foreløbig noteret tre ordførere og stedfortrædende ordførere, der ønsker ordet. Det er fru Line Barfod, fru Pernille Blach Hansen og hr. Holger K. Nielsen. Også fru Marianne Jelved og hr. Jann Sjursen har bedt om ordet.